

Tamara Nolens en Sven Van de Velde

Hoe het begon

De meest recente updates

Tijdens de Corona pandemie zaten we net zoals alle mensen gekluisterd aan ons huis. Het was voor ons een tijd om te herbronnen en te werken aan een idee dat al een jaar in ons hoofd zat. Het werd enkel versterkt door de Corona Pandemie om het tot uitvoering te brengen. Er was meer dan ooit tevoren nood om financiële middelen te vergaren voor zoveel instellingen en vzw's. We kwamen op het idee om een (h)eerlijk ambachtelijk en sympathiek koekje te maken dat gekocht werd omdat het 'lekker' is, niet uit 'medelijden'. Het moest een koekje zijn dat de mogelijkheid biedt om geld in te zamelen waarvan een deeltje gaat naar de werkingskost van de oprichting van een bakatelier en het overige ingezamelde bedrag naar een eigen of ander goed doel. Als het koekje dan ook nog eens gebakken wordt door mensen met een beperking, is de cirkel helemaal rond.

Want voor ons moeten cirkels altijd rond gemaakt worden zodat ze draaien. Ontbreekt er een stukje? Dan gaan we op zoek naar dat ene stukje om hem rond te maken. Daarenboven dragen wij een 'no plastic' en 'go local' policy hoog in het vaandel. Al deze elementen trachten we af te checken.

Na het creëren van een sympathieke koekjesvorm 'helpende handjes' legden we ons oor te luisteren bij 'Antwerpse Handjes' of we met deze creatie niet in hun vaarwater terecht zouden komen want wij beogen steeds een 'samenwerking' en het woord concurrentie ligt niet in onze aard. Je moet verbindend werken om samen te groeien. De naam en het logo hebben we laten patenteren want in onze lange termijnvisie hebben we nog meer ideeën in petto en het zou maar al te spijtig zijn mocht je daarin gedwarsboomd worden door mensen met andere bedoelingen. We trachten steeds een stapje voor te zijn zodat je mensen kan verrassen en sneller tot daadkracht kan overgaan. Wij vullen elkaar aan. Sven is het financiële brein en ik hou me bezig met de marketing en het creatieve stuk. De planning doen we samen. Een echte tandem zijn we. We zijn onafscheidelijk en houden elkaar in balans. Dat is voor ons liefde en passie.

Oa, Gloria en heel wat andere jongvolwassenen met bijzondere sterktes bakken samen koekjes onder begeleiding van een team vrijwilligers

Tamara Nolens en Sven Van de Velde

Hoe zijn we in de boter gerold?

Alles is er met de bedoeling er te zijn. Voorbestemd...

Als je leeft vanuit een basisvertrouwen dat alles in je leven voorbestemd is, geeft dat rust in je hoofd. Het helpt om tegenslagen makkelijker te accepteren, ze om te buigen tot kracht en positief in het leven te staan. Je infecteert als het ware elkaar met intensiteit en positiviteit en dat is wat ons zo een fijne en krachtige energie-flow geeft om door te zetten. Het zorgt er ook voor dat je je omringt met positieve mensen die elkaar dragen of door wie je het toelaat om gedragen te worden als het even wat moeilijker gaat. Weet dat humor een belangrijke factor is in ons gezin. Het laat je relativiseren en ventileren. Het sterkt je.

Ons leven loopt ook zoals het loopt. Toen ik Sven leerde kennen, runde hij samen met zijn vader een accountantskantoor. Daarnaast is Sven een fervente waterskiër op topsportniveau en skiede hij bij de wereldtop. Alles ging hem voor de wind tot hij plots te horen kreeg dat hij leed aan een erfelijke oogziekte RP die ervoor zou zorgen dat hij heel snel blind zou worden. Twee dagen na dit nieuws, kreeg zijn vader te horen dat ook hij aan een zeldzame spierziekte ALS leed en dat hij nog maximum 2 jaar te leven had. Dit was voor ons het signaal om in een versnelling hoger te gaan leven. Het sloeg in als een bom.

Zijn wens was om kinderen te krijgen voordat hij blind zou worden en dat zijn vader dit hopelijk nog kon meemaken. We kregen een gezonde sportieve en intelligente zoon Toméo en een dochter Oa. Toméo is net 19 en studeert zit in zijn tweede jaar Handelsingenieur aan de Universiteit van Antwerpen. Oa is ondertussen 16 jaar en ook zij heeft een zeldzaam syndroom syngap1 wat er voor zorgt dat ze een mentale en motorische retardatie heeft en functioneert als een kind van 5 jaar in combinatie met epilepsie en autisme. Laat nu net dit parcours onze drive zijn om het te zien als een opportuniteit om er iets mee te doen.

Problemen zijn er om opgelost te worden. Ze houden je brein actief en zorgen voor creativiteit. Er zijn drie dingen die je echt niet kan oplossen: pipi doen, kaka doen en doodgaan.

Als je dan een oplossing moet zoeken voor je eigen probleem, dan plaats je het best in een breder perspectief. Als je ons vraagt waarom? Omdat jou probleem, ook het probleem van anderen kan zijn en dan kan je maar beter voor een grotere oplossing gaan zodat je ook anderen kan helpen. Daar wordt de wereld toch een klein beetje beter van.

Zo begon ons koekjesverhaal verhaal ook...

Bakatelier

Soms is het ver'wachten'

Een sneltrein met verschillende stations

Zo gezegd zo gedaan! De vorm van het koekje was klaar. Het werd gepatenteerd. Nu konden we aan de slag. De know how van 'koekjes bakken' hadden we niet. Dat was een eerste stap die we moesten zetten. Stel je brein open om in een continu leerproces te gaan en ontdek de kracht ervan. We leerden en leren nog steeds van vaktechnenuten hoe we goede en lekkere deeg maken. Na maanden voorbereiden, oefenen, oefenen en nog eens oefenen... baktten we onze eerste koekjes in samenwerking met de provinciale kokschoon PIVA te Antwerpen. Op een maand tijd verkochten we 50.000 koekjes. Het ging snel. Mensen die de koekjes kochten, bestelden er opnieuw en opnieuw. Gewoon omdat ze lekker zijn en toevallig steunen ze er ook nog een goed doel mee : de oprichting van een bakatelier voor mensen met een beperking. De trend was hiermee gezet.

Al snel drong de noodzaak zich op om op zoek te gaan naar een locatie waar we ons bakatelier zouden kunnen vestigen. We konden niet blijven bakken in de kokschoon. Met de opbrengst van de verkoop kochten we het merendeel van onze toestellen in tweedehands. We creëerden een draagvlak en begonnen creatief na te denken want we wilden geen koekjes bakken om een hoge huur te betalen voor een locatie. Tijdens corona hebben we veel gewandeld en passeerden we vaak langs leegstaande gebouwen. Zo kwamen we op het idee om eens te horen bij het Bisdom Antwerpen of er geen leegstaande kerk was. Zij stelden ons een leegstaande kerk in Boom voor als mogelijke locatie en na een bezoek ter plaatse werden we helemaal overspoeld met inspirerende ideeën.

Het feit was dat de kerk wel érg groot was om enkel een bakatelier in op te richten. Ook hier probeerden we een verbindende invulling voor te vinden door op zoek te gaan naar andere mogelijke partners. Op dat ogenblik naderde het einde van het schooljaar en bleek dat onze dochter die tot dan in een kleinschalig lager bijzonder onderwijs schooltje Ritmica zat, geen plaats zou hebben in het hoger bijzonder onderwijs. De buitenwereld weet vaak niet dat het bijzonder onderwijs onderverdeeld is in verschillende soorten 'type' scholen naar gelang de 'beperking' en de zorgnood van het kind. Als ouders van een kind met een beperking besef je maar al te goed dat je geen schoolkeuze hebt en dat je tevreden moet zijn met een plaatje... als je er al een hebt. 737 kinderen met een beperking staan op wachtlijsten voor bijzonder onderwijs in de provincie Antwerpen alleen al. Versta ons goed dat wij ook voorstanders zijn voor inclusief onderwijs maar met bepaalde vormen van beperkingen is volledig 'inclusief onderwijs' niet altijd de beste oplossing. Voor onze dochter met een mentale/motorische beperking is de zorgnood te hoog om in volledig inclusieve school te passen. Onze dochter heeft vooral behoefte aan een KLEINSCHALIGE buurtgedragen leer- en zorgomgeving. Hoe ga je hiermee om? Geen plaats in een school? Tekort aan zorgscholen bijzonder onderwijs. Een leerplicht in België impliceert toch een leer recht?

Dit bracht ons op het idee om de overvloed aan plaats in de kerk misschien te combineren met kleinschalig zorgonderwijs en multifunctioneel gebruik voor de buurt, cultuur, kunst, theater en omliggende bedrijven.

Een kerk was vroeger ook een plek waar verzorgd, onderwezen en ontmoet werd. Deze functie brengen we terug in een moderne vorm.

Sint Catharinakerk, Pastorijstraat te Boom

Verbindend

Als het er niet is...
moet je het creëren

De zoektocht naar een school werd ingezet. Onze visie werd gebouwd met een groepje ouders van lotgenoten wiens oogappels ook mee op de wachtlijst stonden. Er werd hevig getimmerd aan een visie en met deze visie trokken we naar Minister Ben Weyts waar we in een open gesprek onze oplossing bespraken. De minister was zich heel bewust van het gebrek aan scholen bijzonder onderwijs en gaf ons dan ook zijn volle medewerking. Het enige waar we nog door moesten bijten is dat de wet zegt dat je als ouders wettelijk geen school bijzonder onderwijs kan oprichten zonder de erkenningen en dat je daarom best aan een scholenkoepel vraagt om voor jou een bijkomende nieuwe vestiging te openen. We spraken met verschillende scholen en scholenkoepels die in onze visie pasten. Na een zoektocht van bijna 2 jaar hebben we moeten besluiten dat er geen enkele school staat te springen om een bijkomende kleinschalige vestiging op te richten. De administratieve molen blijkt echt wel een struikelblok hierbij in combinatie met het vinden van gemotiveerde leerkrachten, therapeuten en opvoeders. Terug naar af zou je denken... Maar niets is minder waar. De tijd om te lang stil te staan bij dingen die stagneren, hadden we niet. We moesten op zoek gaan naar gepaste opvang voor Oa tegen september aangezien Sven en ik een inclusieve b&b koto-antwerp uitbaten in het centrum van Antwerpen en we dit niet ten volle kunnen doen als het zorgpakket te hoog is. Want hoe combineer je in

Binnenkant Sint Catharinakerk te Boom. Gebouwd in 1937. Omgeven door groen in een warme buurt.

Inspirerend

Leegstaande kerken terug laten 'herleven'

Warm water moet niet elke keer heruitgevonden worden

Gods naam! je job met een full time zorgkind dat geen plaats heeft in een gepaste zorghoofschool?

Sven, die ondertussen volledig blind is, heeft naast onze b&b ook een vzw opgericht samen met 2 andere vennoten die avontuurlijke reizen organiseert voor mensen met een fysieke beperking. Project U/Turn vzw (www.projectturn.com) is de vrucht die ontstond uit het tv programma 'Voorbij de Grens' op VRT waar 10 mensen met een beperking leerden dat 'leven met een beperking, geen beperking van het leven' mag zijn. Sven was zelf deelnemer aan dat programma en besefte al snel het positieve effect ervan op hem. Hij leerde er in een snel tempo zijn handicap aanvaarden. Nu organiseert Sven een 8 tal keer per jaar avontuurlijke reizen en begeleidt hij blindelings rolstoelen langs kliffen en vulkanen. Je voelt het ...De drang om op zoek te gaan naar een alternatieve oplossing voor de opvang en zorg voor Oa was prioritair om ons ondernemingschap te waarborgen. Het ene stimuleert het andere. Het is een soort katalysator.

Het toeval wil dat we via gesprekken op bezoek gingen bij het privé initiatief 'CJMIB' Krauwelenhof en dat we tijdens het bezoek daar leerden dat dit een mogelijk alternatief was voor onze schoolinvulling. CJMIB is een schoolvervangende dagbesteding met een schoolse werking en mogelijkheid voor kleinschalig begeleid wonen. Zij gaan op zoek naar de sterktes bij hun bijzondere kinderen en jongvolwassenen om hun zo inclusief mogelijk te integreren in de maatschappij. Dát is nu net wat wij ook beogen.

Al snel startten de gesprekken terug op en is onze cirkel bijna rond. We kregen niet alleen de Kerk maar ook het Parochiehuis en de tuin voor 90 jaar in erfpacht! De kerk wordt ingevuld met 3 luiken:

1 Inclusieve Ambachtenalteliers (Bakatelier, Klei atelier, Lederatelier, restauratie oude meubeltjes ...en een koffiehuis met inpandig winkeltje)

2 Begeleid wonen voor een 10 à 12 personen

3 Multifunctioneel gebruik voor de buurt, kunst, theater, cultuur en omliggende bedrijven. (samenwerking met dansschool, muziek enz)

Het Parochiehuis zal omgetoverd worden tot een Koffiehuis met inpandig winkeltje dat de naam 'BosUniek' zal dragen. Mensen met Bijzondere Sterktes zullen hier centraal staan. Onze leuze is 'doe gewoon 'gewoon''.

Ons gepatenteerd ambachtelijk koekje 'helpende handjes'

Wist je dat we onze koekjes aan het koninklijk huis hebben overhandigd 🤗.

Wist je dat we al over de 400.000 koekjes gebakken en verkocht hebben.

Zoals wij, zijn er veel ouders die met hetzelfde probleem worstelen. Onze droom is dan ook om een soort draaiboek te maken, dat andere ouders kan motiveren en empoweren om ook een kleinschalig initiatief op te starten.

Er zijn in Antwerpen alleen al 77 leegstaande kerken. Mensen!! er is hier sprake van een nood! Dus creëer aub. Het is een kluwen om je doorheen het parcours te worstelen en je moet je leren gedragen als een bamboe. Regelmatig terug rechtveren. Want dat kunnen we je wel vertellen. Het is geen makkelijke klus maar omring je met positieve mensen en zorg voor een draagvlak. En verlies vooral je visie, je droom niet uit het oog. Laat je niet ontmoedigen door de grote pijler 'financiën' maar gebruik het eerder als motivatie. Ga ervan uit dat je een zelfregulerend model voorziet eens je aan de slag bent. Dat zorgt ervoor dat het project overleeft. Het is natuurlijk wenselijk dat je bij de start op zoek moet gaan naar een financiële injectie in de vorm van een subsidie. Het zou een mooi signaal zijn mocht de overheid voor zulke kleinschalige buurtgedragen projecten een injectiesubsidie voorzien met een duidelijke communicatie naar begeleiding en ondersteuning. Wie is er nu meer gemotiveerd en gedreven dan de ouders zélf van waaruit de nood dringt. Wij zien het alvast wel zitten om samen met betrokken partners een draaiboek uit te schrijven.

Wie hebben we warm gemaakt voor ons project: Bisdom Antwerpen, Gouverneur Cathy Berx, Burgemeester van Boom Jeroen Baert en zijn schepencollege, de buurt en wijkwerking, Stad Antwerpen, Architectenkantoor Architectuurdepot, Bakkerij van Kris en Veerle (waar we voorlopig onze koekjes onbeperkt mogen bakken), B-Dental (structurele sponsor en een oude internaatvriendin), Landmeter Collin, diverse leveranciers van het bakatelier waaronder VDM Systems (ovenbouwer), Kalmeijer (koekjesmachine), Bloemmolens Joye, Tiense Suiker, Pascal Braeckman (onze peetvader, onze motivator, ons benzinestation voor als we het even niet zien zitten), Noline Hummel, Tatyana Beloy, Sally Jane, Ilse La Monaca, vrienden, familie, vrijwilligers, lotgenoten, diverse restaurants en winkels die onze koekjes helpen verdelen...

Wie werd er vrijwillig mee ingesleurd? Onze zoon Tomeo. Hij heeft dit willes nilles doorleefd. De aandacht heeft hij vaak moeten delen in een onevenwichtige balans met zijn zusje en zijn papa. Maar eind goed, al goed zeker? Als mama ben ik hier soms bang van. Waarom doen we dit? Het antwoord heb ik gevonden: Ik wil dat onze zoon later 'broer' kan zijn voor zijn zus en dat de zorg geregeld is. Zo zijn wij rustiger in ons hoofd voor de vraag die ons dag en nacht wakker houdt: "Wat als wij er niet meer zijn?"

Wil jij mee een stukje meeschrijven aan ons verhaal?

Dat kan!

Er zijn **5** manieren waar jij als persoon of bedrijf ons kan helpen:

1. Koop onze koekjes (5€ of 10€) of pannenonderleggers (15€)
2. Help ons met materiaal
3. Financieel steuntje in de rug
4. Jou eigen Helpende Handen met tal van klussen (tuinaanlegger, dakwerkers, loodgieters, ververs, schrijnwerkers, ...enzoveel meer)
5. Organiseer een fijn event, tentoonstelling of optreden in onze kerk/parochiehuis en schenk de opbrengsten aan ons project. Een win-win voor alle partijen.

Volg ons op instagram : <https://www.instagram.com/helpendehandjes.be/>

Volg ons op Facebook

Website: www.helpendehandjes.be

Contact: Sven Van de Velde 0475268269 en Tamara Nolens 0474531444